

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7089

гр. София, 23.09.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 23.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

като разглежда дело номер **153** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК и е образувано по молба на А. П. Л. от [населено място], депозирана чрез процесуалния му представител адв. М. Т. за изменение на постановеното по делото решение, в частта за разноските.

Препис от молбата, съобразно изискването на чл. 248, ал. 2 от ГПК е изпратена и редовно получена на 28.07.2020 г. от ответника по жалбата - А. С. С. към СДВР, отдел „Пътна полиция“ на длъжност младши автоконтрольор, група 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, но отговор от последния не е постъпвал по делото.

Съдът констатира, че с постановеното на 02.07.2020 г. съдебно решение е отменена по жалба на А. П. Л., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19 – 4332 – 00978 от 22.12.2019г., издадена от А. С. С. на длъжност младши автоконтрольор, група 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която за извършени от водача и собственик на МПС нарушения на ЗДвП, на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – до решаване на въпроса за отговорността му, временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца на ППС „Фолксваген Пасат“ с рег. [рег.номер на МПС] .

В мотивите на постановеното решение, съдът с оглед изхода на делото се е произнесъл по направеното от процесуалния представител на жалбоподателя своевременно искане за присъждане на разноски по делото, като е постановил, че ответникът следва да заплати на жалбоподателя сумата от 510 лева, от които 10 лева за внесена държавна такса и 500 лева за адвокатско възнаграждение. Възражението на ответника за прекомереност на адвокатското възнаграждение, съдът е приел за неоснователно.

Макар в случая да са налице мотиви касаещи сторените по делото разноски, съдът е пропуснал да ги обвърже с диспозитив на решението, което предполага, че молбата

за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските следва да се уважи, като ответника по жалбата следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя основание чл. 143, ал.1 от АПК направените по делото разноси в размер на общо 510 лева.

Воден от гореизложеното, Административен съд – София град, Трето отделение, 70 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ съдебно решение № 3525 от 02.07.2020 г. постановено по адм.дело № 153/2020 г. по описа на Административен съд – София град, Трето отделение, 70-ти състав, в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА А. С. С. към СДВР, отдел „Пътна полиция“ на длъжност младши автоконтрольор, група 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР да заплати на А. П. Л., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], обл. Софийска, [улица] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.4, кант.26, чрез адв. М. Т., сумата от 510 /петстотин и десет/ лева, представляващи разноси по делото.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: